

Здаля і зблизька

Микола Сингаївський

Здаля і зблизька дивляться сини
І пильно стежать все таки за нами.
Не все на віру в нас беруть вони,
Не завжди вдовольняються словами.

Красивих слів наслухались давно,
Що у житті були чомусь несправжні.
Зачахло, в землю кинуте, зерно,
І кривдою дитячі душі вражені.

Вони батьків осудять мовчком,
І зненавидять їх за лицемірство.
Та жаль, що вкриє лживості пільма
Те серце, що світилось променисто.

Що не змогли його ми вберегти,
Лише зневірою занапали.
Не давши змалку й крихти доброти,
Мов сіромаху, в дикий світ пустили.

Здавалось, не з моєї це вини,
Та щось пече мене щодня, щоночі...
Не забуваймо, що ростуть сини,
І треба чесно їм дивитись в очі.